

nemlig ogsaa til Formaal at tilvejebringe et Grundlag for de Handelstraktatforhandlinger, som forestod, og gennem hvilke man ønskede at sikre Afsætningen af spanske Produkter i Udlandet gunstige Vilkaar. I Særdeleshed ønskede man at bortrydde eller i hvert Fald formindske de Hindringer — i Form af Forbud eller høj Beskatning — som adskillige Lande lagde i Vejen for Indførslen af Vin, en af Spaniens vigtigste Exportartikler.

Ifølge den paa den nye Dobbelttarif baserede Traktatpolitik skulde Maksimaltarifen anvendes overfor Lande, med hvilke Spanien ikke havde Handelsoverenskomster, medens Minimaltarifen skulde danne Forhandlingsgrundlag ved Traktatforhandlinger. Da den aabenbart straks viste sig for høj til dette Formaal, bemyndigede den spanske Regering ved den saakaldte Bergaminlov af 22. April 1922 til mod fornøden Kompensation at nedsætte dens Sats med 20 pCt. samt — indenfor et Aar — i særlige Tilfælde med mere end 20 pCt. Ved denne Lov gik den autonome Minimaltarif i Virkeligheden over til at blive en Generaltarif, hvis Sats kunde nedsættes ad traktatmæssig Vej, saaledes at der fremkom en tredje Tarif, Konventionaltarifen. Samtidig reduceredes Maksimaltarifen faktisk til at være en Kamptarif. Endelig karakteriseredes den nye Politik ved Spaniens absolute Vægning ved at indrømme almindelig Mestbegunstigelse med Hensyn til Told. Som mestbegunstigede behandlede kun de i Traktaten udtrykkeligt opførte Varer eller Varearter (den saakaldte liste-mæssige Mestbegunstigelse).

Det første Resultat af den nye Politik var Handelsoverenskomsten med Schweiz af 15. Maj 1922. Spanien opnaaede herved, foruden almindelig Mestbegunstigelse for alle spanske Varer ved Indførslen til Schweiz, Toldnedsættelser for 15 Positioner eller Dele af saadanne; af særlig Betydning var Nedsættelsen af Vintoldsatserne med 25—40 pCt. Schweiz paa sin Side fik Nedsættelser for 54 Positioner eller Dele deraf i den spanske Tarif samt Mestbegunstigelse for ca. 500 Positioner, omfattende Hovedparten af de Varer, hvis Eksport til Spanien var af aktuel Interesse.

Dernæst afsluttede Spanien den 8. Juli s. A. en Traktat med Frankrig. Forud for denne var gaaet en handelspolitisk Konflikt mellem de to Lande, som faktisk udviklede sig til en Toldkrig. For at beskytte sine Vindyrkere mod den billige spanske Vinimport, havde Frankrig i Efteraaret

1920 forhøjet Vintolden betydeligt. Dette Skridt besvaredes fra Spaniens Side med tilsvarende Toldforhøjelser for franske Varer, og Følgen blev, at Frankrig opsagde den gældende Handelsaftale, hvorefter de to Lande anvendte deres Maksimaltarifer overfor hinanden. Ved den nye Traktat opnaaede Spanien en væsentlig Nedsættelse i de franske Vintoldsatser, foruden Minimalsatser for mellem 300 og 400 Positioner samt for alle andre franske Positioners Vedkommende Sats, der laa mellem Maksimal- og Minimaltarifen. Spanien indrømmede Toldnedsættelse for 320 Positioner, hvis Sats for 61's Vedkommende reduceredes med over 20 pCt.; desuden blev der givet Frankrig Mestbegunstigelse for 8 à 900 Positioner.

Ogsaa den følgende spanske Traktat, den med Norge den 7. Oktober 1922 afsluttede, dannede Afslutningen paa en Toldkrig, som var affødt af Spaniens urokkelige Krav om Sikkerhed for dets Vineksport. Norge havde til Februar 1921 opsagt den midlertidige Handelsaftale for at kunne gennemføre sin Forbudslovgivning, der bl. a. indeholdt Indførselsforbud for spirituøse Drikke over 14 pCt. Et fra norsk Side fremsat Forslag til en ny Traktat blev afvist af den spanske Regering, bl. a. under Henviisning til, at der ikke vilde komme til at foreligge Gensidighed med Hensyn til Mestbegunstigelsen, saalænge den norske Klipfisk frit kunde indføres til Spanien, medens Norge havde Forbud mod Indførsel af hede spanske Vine. Der udrød Toldkrig med gensidig Anvendelse af de respektive Maksimaltarifer til stor Skade for den norske Klipfiskeeksport og derigen- nem hele det norske Fiskeri. Ved den nye Traktat opnaaede Norge Nedsættelser for 27 Varer, derunder Norgesalpeter og Fiskeolie, samt Mestbegunstigelse for yderligere 115 Varer, hvoriblandt Klipfisk, medens alle andre norske Varer skulde behandles efter Minimaltarifen. Til Gengæld maatte den norske Regering foruden betydelige Toldnedsættelser for Sydfrugter, Grøntsager, Korkprodukter o. s. v., forpligte sig til aarlig fra Spanien at indføre mindst 500 000 Liter Hedvin og Spirituosa, hvoraf intet maatte genudføres, samt til at nedsætte Vintoldsatserne med indtil 40 pCt.

Kun nogle Uger efter fulgte Handels- traktaten med Storbritannien. Spanien indrømmede Nedsættelse for 128 Positioner, hvoraf 28 reduceredes med over 20 pCt., deriblandt Satsen for Klipfisk fra 32 til 24 Pesetas pr. 100 kg. Denne Sats kom straks pr. Mestbegunstigelse Frankrig, Island og